

SFS 2007:627

Utkom från trycket
den 29 juni 2007

Förordning om ändring i förordningen (1990:927) om statlig ersättning för flyktingmottagande m.m.;

utfärdad den 20 juni 2007.

Regeringen föreskriver¹ i fråga om förordningen (1990:927) om statlig ersättning för flyktingmottagande m.m.²

dels att 27 och 40 §§ skall upphöra att gälla,

dels att 1, 6–8, 20, 21, 26, 34, 35, 38, 39, och 41–43 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i förordningen skall införas en ny paragraf, 22 §, av följande lydelse.

1 §³ Migrationsverket skall, på underlag från länsstyrelserna, träffa överenskommelser med kommuner om mottagande av skyddsbehövande och andra utlänningar som anges i 3 §.

6 §⁴ Ett landsting och en kommun kan få ersättning enligt 34–37 §§ för vissa hälso- och sjukvårdskostnader som landstinget eller kommunen har för utlänningar.

Ersättning för hälso- och sjukvårdskostnader enligt 34 och 35 §§ får lämnas även till någon annan än ett landsting eller en kommun, om Migrationsverket har träffat avtal om det.

När ersättning lämnas enligt första och andra styckena får ersättning även lämnas för kostnader för tolk.

7 §⁵ Efter prövning i varje enskilt fall får ersättning lämnas för *extraordinära kostnader* enligt 26 och 38 §§.

8 §⁶ Ersättning enligt denna förordning beslutas och betalas ut av Migrationsverket.

¹ Jfr prop. 2006/07:100, bet. 2006/07:FiU21, rskr. 2006/07:222.

² Förordningen omtryckt 1994:734.

Senaste lydelse av

27 § 2006:278

40 § 2002:1056.

³ Senaste lydelse 1998:229.

⁴ Senaste lydelse 1998:229.

⁵ Senaste lydelse 2006:278.

⁶ Senaste lydelse 2002:1056.

20 §⁷ Ersättning för kostnader enligt 17–19 §§ betalas efter ansökan i efterskott för varje kalenderår. Den första ansökan om ersättning skall för respektive ersättningsslag ha kommit in till Migrationsverket inom tre år från den dag då utlänningsen första gången togs emot i en kommun. Om det finns särskilda skäl får en ansökan prövas även om den har kommit in senare.

21 §⁸ En kommun har rätt till ersättning för vissa kostnader för barn under 18 år som omfattas av 3 § och som vid ankomsten till Sverige är skilda från båda sina föräldrar eller från någon annan vuxen person som får anses ha trätt i föräldrarnas ställe, eller som efter ankomsten står utan sådan ställföreträdare (ensamkommande barn). Ersättning lämnas för kommunens kostnader för sådan vård i annat hem än barnets eget som ges med stöd av socialtjänstlagen (2001:453) eller lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga. Om vårdnaden av ett barn flyttats över till en eller två särskilt förordnade vårdnadshavare som barnet tidigare varit familjehemsplacerad hos och kommunen med stöd av 6 kap. 11 § föräldrabalken betalar ersättning till dessa vårdnadshavare, lämnas skälig ersättning för kommunens kostnader för sådan ersättning. Om det finns särskilda skäl kan ersättning lämnas även för kostnader som kommunen haft för annan form av bistånd enligt socialtjänstlagen.

Ersättning enligt första stycket lämnas också för vård av den som har fyllt 18 år men inte 21 år, under förutsättning att vården påbörjats före 18 års ålder.

Sådan ersättning betalas efter ansökan i efterskott för varje kvartal.

22 §⁹ En kommun som träffar en särskild överenskommelse med Migrationsverket om hur många platser för boende för personer som anges i 21 § som kommunen skall hålla tillgängliga, har rätt till ersättning med 1 600 kronor per dygn för varje överenskommen plats och därutöver ett tillägg med 300 kronor per dygn för varje belagd plats. Ersättningen skall betalas ut i efterskott för varje kvartal.

26 §¹⁰ Utöver ersättning som föreskrivs i 9–21 §§ får Migrationsverket inom ramen för anvisade medel lämna ersättning till kommuner för betydande extraordinära kostnader för flyktingmottagande. Migrationsverket får fatta beslut om sådan ersättning efter ansökan eller i direkt anslutning till att en överenskommelse om mottagande av skyddsbehövande och andra utlänningar som anges i 3 § träffas.

34 §¹¹ Landsting och kommuner har rätt till ersättning av staten för vården av sådana utlänningar som omfattas av 3 § och som på grund av en sjukdom eller ett funktionshinder direkt efter ankomsten till Sverige eller efter inkvartering på en förläggning för asylsökande eller i anslutning till att uppehållstillstånd beviljades första gången måste beredas varaktig vård som ordinerats av läkare. Ersättning utgår endast om vården bedömts ha en varaktighet

⁷ Senaste lydelse 2002:1056.

⁸ Senaste lydelse 2001:952.

⁹ Tidigare 22 § upphävd genom 2002:1056.

¹⁰ Senaste lydelse 2002:1056.

¹¹ Senaste lydelse 2003:894.

av minst tre år och vårdkostnaden uppgått till lägst 60 000 kronor under en tolv månadersperiod. Ersättning får lämnas även för varaktig vård som påbörjats efter mottagandet i en kommun om det är fråga om vård på grund av en sjukdom eller ett funktionshinder som utlänningen hade vid ankomsten till Sverige. Rätt till ersättning för varaktig vård för utlänningar som vistas på förläggning finns också efter det att utlänningarna har beviljats permanent uppehållstillstånd, om de inte anvisats eller kunnat utnyttja en anvisad plats i en kommun.

Den första ansökan om ersättning skall ha kommit in till Migrationsverket inom tre år från den dag utlänningen första gången togs emot i en kommun. Om det finns särskilda skäl får en ansökan prövas även om den har kommit in senare.

Ersättningens storlek bestäms enligt riksavtalet för hälso- och sjukvården om inte annat avtalats.

35 §¹² Migrationsverket får ersätta kostnader för hälsoundersökning av utlänningar som omfattas av 3 § andra stycket 1, 3 och 4 och som inte genomgått hälsoundersökning innan de första gången togs emot i en kommun.

38 §¹³ Utöver ersättning enligt 34–37 §§ får Migrationsverket lämna ersättning till landsting och kommuner för betydande extraordinära kostnader för vårdinsatser för flyktingar. Sådan ersättning betalas efter ansökan.

39 §¹⁴ En ansökan om ersättning enligt denna förordning skall ha kommit in till Migrationsverket senast inom ett år från utgången av den period ansökan avser om inte annat anges i andra bestämmelser i förordningen.

Kommuner och landsting är skyldiga att lämna Migrationsverket de uppgifter som krävs för att verket skall kunna bedöma deras rätt till ersättning enligt denna förordning.

41 §¹⁵ Ersättning som en kommun eller ett landsting mottagit enligt denna förordning får krävas åter helt eller delvis om den utbetalats till följd av att kommunen eller landstinget lämnat oriktiga eller ofullständiga uppgifter. Schablonersättning som en kommun mottagit för en person enligt 10–13 §§ får även krävas åter om någon skriftlig introduktionsplan i enlighet med 11 § inte fastställts inom tre månader från det att personen togs emot i kommunen.

Ersättning som en kommun har mottagit enligt 26 § får även krävas åter helt eller delvis om medlen inte har använts för avsett ändamål.

En upplysning om bestämmelserna i denna paragraf skall tas in i beslutet om ersättning.

42 §¹⁶ Migrationsverket får meddela föreskrifter om verkställighet av denna förordning. Innan sådana föreskrifter beslutas skall samråd ske med

¹² Senaste lydelse 1998:229.

¹³ Senaste lydelse 1998:229.

¹⁴ Senaste lydelse 2002:1056.

¹⁵ Senaste lydelse 2006:278.

¹⁶ Senaste lydelse 2002:1056.

Sveriges Kommuner och Landsting, och vad gäller 26 §, med länsstyrelserna.

43 §¹⁷ I 22 a § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om överklagande hos allmän förvaltningsdomstol. Beslut om ersättning enligt 9–13 och 34–37 §§ får överklagas hos regeringen. Beslut enligt 26 och 38 §§ får inte överklagas.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2007. Överenskommelser och avtal som dessförinnan har träffats med Integrationsverket skall i stället anses ha träffats med Migrationsverket.

På regeringens vägnar

NYAMKO SABUNI

Cecilia Bergman
(Integrations- och
jämställdhetsdepartementet)